

Heinrich Rudolph Redecker

**Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Rudolphus Redecker D. & PP. Ad
celebrandum Sacro-Sanctum Natalem Domini Et Servatoris Nostri Jesu Christi
Omnes & singulos Cives Academicos sedulo hortatur, ut memores redemptae
salutis, summo Redemptori devotas agant gratias**

Rostochii: Kilius, 1660

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn735635102>

Druck Freier Zugang

75. /

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
HEINRICUS RUDOLPHUS
Redefer D. & PP.

Ad celebrandum

SACRO-SANCTUM
NATALEM DOMINI ET SERVA-
TORIS NOSTRI JESU
CHRISTI

Omnes & singulos Cives Aca-
demicos sedulo hortatur, ut memores
redemptæ salutis, summo Redemptori devotas
agant gratias

ROSTOCHII,
Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr. Anno 1660.

RECTOR UNIVERS. ROSTOCH.
HEINRICUS RUDOLPHUS Redeker
 CIVIBUS ACADEM.

Salutem!

Elebramus hodie Cives Optimi
 diem toti orbi illustrem, huma-
 no generi salutarem, morti for-
 midabilem & diabolo terribilem:
 Quando sacro-sanctam memo-
 riam stupendæ incarnationis Je-
 su Christi devote recolimus. Est
 enim hic dies mente ac ratione
 humana major, & omni felici-
 tate felicior. Est hic dies quem
 tot retro seculis pater credentium vidit & gavissus est.
 Vidit eundem Legislator Moyses, quando plenus Deo po-
 pulum Israeliticum consolatus est, *Prophetam de gente tua &
 de fratribus tuis sicut me, suscitabis tibi Dominus Deus tuus, ipsam
 audies.* Cum enim initio Deus immensa sua bonitate &
 sapientia infinita, ordinatam hanc totius orbis compagem
 ædificasset, cœlum astris lucidissimis, terram rebus con-
 venientissimis exornasset, hominem etiam ad imaginem
 sui creavit, eiq; divinæ auræ particulam indidit,
Exemplumq; Dei quisq; est in imagine parva.

Ita

Et ita homine delectatus est, ut cum homine omne bonū communicaret; ideo ab homine etiam coli & laudari voluit. Verum serpens antiquus, qui est generis humani hostis infensissimus, omnium malorum Architectus callidissimus, illam ineffabilem felicitatem homini invidit. Quando Evam ad transgressionem legis, & ad arboris vitæ fructum carpendum, & ad maritum seducendum vaferrima astutia & veteratoria malitia impulit. Ita unus homo & una transgressio gaudium & vitam omnibus hominibus eripuit, & variam miseriam cum morte introduxit. Fuit ille lapsus & Adamo & ejus posteris miserimus, fuit lapsus sanctitatis, justitiæ, sapientiæ & omnium virtutum; qui, obscuratâ imagine divinâ, nihil nisi æternam mortis imaginem homini objecit. Quoniam per illum lapsum, semper acerbissimis lacrimis deplorandum, humanum genus à primogenia illa bonitate defecit, & totum in diaboli potestatem devenit. Hinc divina clementia, ut huic malo succurreret, & ne totum genus humanum periret, ita dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in eum non pereat, sed habeat vitam æternam. Neq; enim homo homini, neq; ullus alius humano generi, lapsu primi parentis corrupto opem ferre, vel solatium dare potuit, quam sancta Dei progenies cujus hodie natalem celebramus: Hæc est illa promissio venturi seminis, quæ Adamum cum lapsus esset à præceptis Dei, in timore æternæ damnationis, focillavit, dissidentem rebus suis erexit, afflictum perditumq; recreavit: Hæc, semen est promissum Patriarchæ Abrahamæ in quo omnibus gentibus benedicet Deus: Hæc, semen est quod egredietur è domo David, & cujus thronus stabilietur in æternum: Hæc, semen est altissimi quod non nasciturum speramus sed hodie natum credimus. Solent boni subditi
& ci-

& cives suorum Principum ac Dominorum in signum amoris & benevolentiae natalem celebrare, imò solebant non hominum tantum sed urbium quoq; natales festa lætitia celebrari, de quibus *Zonar. Tom. III. ann. p. 7.* Cur nos sine summa lætitia illum diem præterlabi pateremur; qui omnis felicitatis princeps est; qui si non fuisset ortus, nihil superesset, quo minus omnes occideremur; qui natalis est nostri Regis Servatoris & Salvatoris Jesu Christi. In quo ille, quem ne totus quidem terrarum orbis capit, ex virginis visceribus exseptus & genitus est; In quo is natus est qui intolerabilem Patris sui iram, qua propter peccata tenebamur, mitigavit, & vel totam in se recepit, qui vim peccati compressit, aculeum mortis delevit, Diaboli potestatem fregit, & vitam nobis reparavit. Nihil equidem in hoc die contemplamur quod non sit mysterio divinum, & undiq; gloriosum. Diabolus homines seducebat & suis repagulis continebat, seductos inferni fauces concludebant, propter infixum & innatum malum, ad quod declinandum nulla vis creata, nullum robur, nulla humana potestas valebat. Immanuel autem noster sua nativitate quæ benedicta est in secula seculorum, expeditum ad cælum iter nobis patefecit, caligines ac tenebras mundi illustravit, nosq; à laqueis Sathanae vindicavit in libertatem, ejusq; furores repulit. Quicquid unus lapsus abstulit, una iterum nativitas reddidit. Quicquid unus homo sua transgressione damni humano generi intulit, unus Christus sua nativitate reparavit. Deo gloria, pax terræ, benevolentia & redemptio homini, miraculosa hac nativitate tribuitur. Cæterum quo penitius admirandæ hujus natalis Jesu Christi claritatem inspicimus, eo majori miraculorum mole obruti obstupescimus. Expleto enim tempore, quo Deus se mundo salutem, & gentibus expectationem,
à lapsu

â lapsu Adæ promiserat, Angelum Gabrielem misit in Ur-
bem Galileæ Nazareth, qui Mariæ, intaminatæ virgini ex
domo Davidis, nunciaret, fore, ut ipsa ex Spiritu Sancto
conciperet, qui vocaretur Jesus: & ita, illa annuente,
verbum quod in principio fuerat apud Deum caro factum est. Quis
hic non cum pio stupore potius, quam insana anxietate &
scrupulosa indagine miretur mysterium. Hic enim hu-
mana cessat ratio, hic docti pariter ac indocti obmute-
scunt, hic omnis humanæ subtilitatis acies flaccescit, quia
Dei verbum â Virgine concipitur, & â suo præcurfore Jo-
hanne in utero Matris Elisabethæ exultante demonstra-
tur. Innotescere enim debuit orbi tam grande omnipoten-
tis & benignissimi Dei arcanum, quod jam ante, per cla-
rissimum oraculum omnium Prophetarum gravissimi inno-
tuerat: *Ecce Virgo concipiet, & pariet filium & vocabitur no-
men ejus Jesus.* Cui accedit admirandum illud futuræ felici-
tatis revelatum promissum: *Egredietur virga de radice
Jesse & flos de radice ejus ascendet, & requiescet super eum Spi-
ritus Domini.* Hic est flosculus, hæc Virga, hic Immanuel
ex domo Davidis, qui hoc die natus est Bethleemi in Judæa
Imperante apud Romanos Augusto. Hic impletum est
vaticinium Michæ: *Et tu Bethleem Ephrata, parum est ut sis
in millibus Juda: ex te mihi egredietur, qui sit Dominator in Israel.*
neq; illud obscurum fuit Gentibus nonnullis, neq; Prin-
cipibus Sacerdotum & Scribis populi Judaici. Cum enim
Magi in Oriente viderant stellam cæteris illustriorem &
clariorem, natalem Salvatoris mundi ab ea significari didi-
cerunt, cūq; in Judæâ devoti venissent & subducta aliquan-
tum stella, â Rege Judæorum Herode anxie quære-
rent, ubi novus Rex Judæorum esset. Ille novitate rei
perterritus facile locum nativitatis â Sacerdotibus populi,
Matthæo teste, sciscitatus est. Neq; de tempore in Sacris
litteris

litteris silentium fuit. Debebat enim Christus nasci stante adhuc politia Mosaica, uti vir Dei Moises plenis buccis vaticinatus est: *Non auferetur sceptrum de Juda, & dux de femore ejus donec veniat qui mittendus est SILOH, & ipse erit expectatio gentium.* Regnabat enim Herodes in Judæa cum Christus nasceretur, verum Regio trunco quasi emortuo. Anno enim 72. a nato Christo exidiū Politia Judaicæ subsequutum est & hebdomadam Danielis finis evenit, quæ etiam Judæis ipsis attestantibus jam pridem effluxerant quando Titus Vespasianus famosam urbem Hierosolymitanam delevit. Et ita evoluta in hoc tempus fuere, prodita olim de Messia vaticinia, quem illo tempore nasciturum prædixerunt, quando sceptrum populi Judaici ejusq; Majestas nondum esset ablata. Hic ergo est Leo de tribu Juda ex progenie Abrahamæ, & domo Davidis, qui diaboli & inferni fauces dilaceravit. Natus est puer qui a Propheta vocatur, mirabilis Quicquid autem in sanctissima hac nativitate consideraveris, undiq; ratione succumbis neque finem tuum assequeris, quia in Mysterii inquiris rationem ubi mysteriū scis, cessat autem hic humana ratio, quia Dei ratio & Dei verbū quod ante tempus fuit in tempore nascitur. Unde non inscite quidam curiosius de hoc negotio percontantibus respondit.

Hic natura silet, Logica lex exulat omnis

Natura perit arbitrium, ratioq; vacillat.

Si itaq; ad conceptionem respexeris, virgo sine virili semine concepit, non ex sanguine, neq; ex voluntate viri, sed ex Deo. Hæc enim erat Angeli qui a Deo ad Mariam mittebatur vox: *Spiritus Sanctus superveniet in te, & virtus altissimi obumbrabit te, ideo quod ex te nascetur, filius Dei vocabitur.* Fœcunda itaq; fit virgo sine virginitatis detrimento, ut divina virtute filium Dei gignat. Inauditum exemplum

emplum, quæ peperit Mater & Virgo est. Credebat Mariâ
verbo Angeli, & Deipara facta in æternum beata. *O profundas divitias sapientia: quam incomprehensibilia sunt judicia Dei.*
Si ipsam nativitatem intueamur, & illa plena est miraculis.
Nascitur Bethleemi in oppidulo vili, qui est totius mundi
dominus. Pannis involvitur, qui omnes thesauros mundi
possidet. In præsepi reclinatur, qui omnium Regum
Rex est. O admirabile humanæ sapientiæ paradoxon! ve-
nit in mundum, per quem factus est mundus. Nascitur ex
matre Maria qui ejusdem pater est. Filius David & semen
Abrahæ fit, qui ante Abrahamum fuit & qui Davidem in se-
dem Regiam collocavit. Vagit in præsepi, cujus nata-
lem altisona voce laudat chorus cœlestis multitudinis.
Deus & homo est qui ex fœmina nascitur. Deus est, uti
Athanasius in suo symbolo vere Catholico scripsit, ex sub-
stantia patris ante secula genitus: Homo ex substantia
matris in seculo natus. Perfectus Deus, & tamen perfectus
homo ex anima rationali, & humana carne subsistens.
Æqualis patri, secundum divinitatem: Minor patre, se-
cundum humanitatem. Conjungitur hic finita natura
cum infinita, mortalis cum immortalis, creatrix cum crea-
ta. *Verbum enim & anima, & caro* in unam convenere per-
sonam & hæc tria unum, & hoc unum tria, non confusio-
næ substantiæ, sed unitate personæ. Olim ad imaginem
Dei factus est homo, nunc imaginem hominis, & naturam
humanam assumpsit Deus, ut ab æterna damnatione ean-
dem securum faceret. Laudemus nos Dominum Cives
optimi, qui miraculosa hac nativitate à Sathanæ insidiis
& inferni faucibus sumus liberati. Accedamus cum devota
lætitia ad cunas Jesu Christi. Accurramus ad gloriosæ pau-
pertatis oppidulum, ad ditissimæ egestatis tenue hospiti-
um. Præeunt Magi ducente stella & Dominum Mundi
in vili

in vili casa quærunt & adorant. Præeunt Pastores nuncio
angelico afflati & credentes non abhorrent vel in fide va-
cillant propter stabulum, in quo Deus est, propter fœnum
in quo jacet; ubi cunæ præsepe sunt, ubi fœnum pro cul-
citra, ubi fœnum pro stragulo est, quin laudis hostiam offer-
rant illi qui mediator natus est inter Deum & homines. Se-
quamur nos præeuntes, letemur & cantemus cum prophe-
ta David, *Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exal-
tavit me, dextera Domini fecit virtutem.* Letemur & Cante-
mus cum Propheta Sephania, *Lauda filia Sion, Jubila
Israel: Latare & exulta omni corde filia Jerusalem.* Letemur
& Cantemus cum Choro cœlestium Spirituum, *Glo-
ria in excelsis Deo, & in terra pax hominibus
bonæ voluntatis.*

Dabam sub sig. Rector: ipso natali
die Jesu Christi Anno 1660.

emplum, quæ peperit Mater & Virgo est.
 verbo Angeli, & Deipara facta in æternum
das divitias sapientia: quam incomprehensibilis.
 Si ipsam nativitatem intueamur, & illa ple
 Nascitur Bethleemi in oppidulo vili, qui
 dominus. Pannis involvitur, qui omnes
 di possidet. In præsepî reclinator, qui
 Rex est. O admirabile humanæ sapienti
 nit in mundum, per quem factus est mun
 matre Maria qui ejusdem pater est. Filiu
 Abrahæ fit, qui ante Abrahamum fuit & q
 dem Regiam collocavit. Vagit in præ
 lem altisona voce laudat chorus cœlest
 Deus & homo est qui ex fœmina nascitur
 Athanasius in suo symbolo vere Catholic
 stantia patris ante secula genitus: Hor
 matris in seculo natus. Perfectus Deus, &
 homo ex anima rationali, & humana
 Æqualis patri, secundum divinitatem:
 cundum humanitatem. Conjungitur
 cum infinita, mortalis cum immortalî, c
 ta. *Verbum enim & anima, & caro* in unan
 sonam & hæc tria unum, & hoc unum tri
 næ substantiæ, sed unitate personæ. O
 Dei factus est homo, nunc imaginem ho
 humanam assumpsit Deus, ut ab æterna
 dem securum faceret. Laudemus nos
 optimi, qui miraculosa hac nativitate à
 & inferni faucibus sumus liberati. Acced
 lætitia ad cunas Jesu Christi. Accurramu
 pertatis oppidulum, ad ditissimæ egest
 tium. Præeunt Magi ducente stella & I

Maria
 profun
 a Dei.
 culis.
 mundi
 mun
 egum
 n! ve
 tur ex
 emen
 in se
 nata
 dinis.
 ft, uti
 x sub
 antia
 factus
 stens.
 re, se
 arura
 crea
 e per
 fusio
 ginem
 turam
 ean
 Cives
 nsidiis
 evota
 e pau
 hospi
 Mundi
 in vili

